

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 94/2022, referent a l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

Antecedents

1. En data 6/11/2021, ha tingut entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formula una denúncia contra l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona (en endavant, IMH), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

La persona denunciant exposa que en el marc del procediment sancionador núm. (...) tramitat per l'IMH, se li haurien enviat notificacions a adreces en les quals ja no resideix. Concretament, i tot i que en un primer moment l'IMH li hauria enviat la notificació de denúncia per infracció de circulació a la seva adreça correcta (carrer (...)), posteriorment s'haurien fet les notificacions de constrenyiment a una adreça antiga (carrer (...)), on afirma que fa més de 20 anys que no hi viu. A més, en el document de pagament adjunt a la provisió de constrenyiment s'identificava com a adreça de "l'obligat al pagament" la del Carrer (...), quan al document de pagament adjunt a la notificació de denúncia per infracció de circulació s'hi havia fet constar l'adreça actual de la persona denunciant. Segons afirma la persona denunciant, les seves dades es troben "*actualitzades tal i com figura al Registre de la Direcció General de Trànsit, que és la font d'informació en què es basa la comunicació del procediment sancionador*".

Juntament amb la denúncia, aporta les còpies de les notificacions practicades per l'IMH en el dit procediment sancionador.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 449/2021), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

3. En aquesta fase d'informació, en data 19/11/2021 es va requerir l'IMH perquè informés sobre els següents punts:

- L'origen de l'adreça a la qual l'IMH hauria enviat la provisió de constrenyiment (carrer (...)).
- L'origen de l'adreça que l'IMH va fer constar al document de pagament adjunt a la provisió de constrenyiment (carrer (...)).
- El motiu pel qual l'IMH va enviar la notificació de denúncia per infracció de circulació a l'adreça actual de la persona denunciant (al carrer (...)), i la provisió de constrenyiment a una adreça diferent (al carrer (...)).
- El motiu pel qual l'IMH va fer constar al document de pagament adjunt a la notificació de denúncia per infracció de circulació l'adreça actual de la persona denunciant (al

carrer (...), i en el document de pagament adjunt a la provisió de constrenyiment una adreça diferent (la del carrer (...)).

4. En data 7/12/2021, l'IMH va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:

- Que *“la notificació de denúncia en procediment sancionador (...) es va enviar al carrer (...), número (...) en virtut del que disposa l'article 90 i SS del Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, és a dir en el domicili que constava a la Direcció General de Trànsit (DGT). Aquesta notificació va resultar absent en ambdós intents, procedint-se a publicar el corresponent anuncia al BOE (02/01/2020). Un cop va finalitzar el període de pagament en voluntari sense fer-se efectiu el pagament de la sanció (ingrés dret públic), es va iniciar la via de constrenyiment per mitjà de la corresponent provisió de constrenyiment, regint-nos a partir d'aquí pel que disposava la normativa tributària en quan al règim de notificacions en període executiu (...)”*.
- Que, durant el període executiu, es va actuar de conformitat amb els articles 109 i 110.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (en endavant, LGT), *“la notificació de provisió de constrenyiment requerida es va enviar al carrer (...), 101 de (...), en considerar que era l'adreça més ben qualificada en el moment dels fets, arran de la notificació amb resultat positiu que s'havia portat a terme al mateix interessat, en un altre procediment sancionador i vehicle”*.
- Que *“l'adreça (...), (...)té com origen el domicili fiscal que constava a les nostres bases en el moment dels fets, arran de la informació provinent de la DGT per altre vehicle”*.
- Que, en data 4/10/2021, la Regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Interior i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona, va dictar una resolució per la qual s'estimava parcialment el recurs interposat per la persona interessada – aquí denunciant - contra la provisió de constrenyiment, en tant en quant aquesta s'havia intentat notificar a l'adreça del carrer (...) de (...), domicili que la mateixa resolució qualifica com a domicili erroni.

5. En data 20/05/2022, també en el si d'aquesta fase d'informació prèvia, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va tornar a requerir a l'IMH per tal que aportés informació addicional respecte de dues de les adreces utilitzades.

6. En data 3/06/2022, i encara en el marc d'aquesta fase d'informació prèvia, l'IMH va donar resposta a l'anterior requeriment mitjançant un escrit en el que, pel que aquí interessa, manifestava:

Respecte de l'adreça del carrer (...) de (...):

- Que el procediment en què s'empara aquesta adreça és un altre procediment sancionador (...), i es la que constava com a domicili fiscal a la Direcció General de Trànsit (en endavant DGT) per un altre vehicle de la persona aquí denunciant. Que la data de notificació amb resultat positiu en el marc d'aquest procediment és el 2/08/2007.

- Que l'activitat que dona cobertura al tractament de l'esmentada adreça és el procediment sancionador per infraccions de circulació i que la finalitat del tractament és la "*gestió del procediment de cobrament de multes de trànsit de l'Ajuntament de Barcelona*".

Respecte a l'adreça de (...):

- Que "*a la base de dades consta l'any 1997*", "*multa de trànsit*".
- Que aquesta adreça constava com a domicili fiscal a la DGT per un altre vehicle de la persona aquí denunciant.
- Pel que fa a l'activitat i finalitat del tractament, torna a reproduir la resposta donada en l'apartat anterior.

D'acord amb els antecedents que s'han relacionat fins aquí i amb el resultat de les actuacions d'indagació dutes a terme en el marc de la informació prèvia, s'acorda iniciar aquest procediment sancionador. En els apartats següents, s'indica tota la informació que exigeix l'article 64.2 de l'LPAC.

7. En data 20/12/2022, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'IMH per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.d); ambdós articles del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD).

8. En data 16/01/2023, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades amonestés l'Institut Municipal d'Hisenda com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en la mateixa data, 16/01/2023, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

9. En data 30/01/2023, l'entitat imputada va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

En un procediment sancionador per una infracció de circulació (ref. (...)), l'IMH va practicar una primera notificació, consistent en la denúncia per una infracció de circulació, a l'adreça postal actual de la persona interessada – aquí denunciant - al carrer (...) de (...), i que és la que constaria a la base de dades de la Direcció General de Trànsit.

Posteriorment, un cop exhaurit el termini de pagament voluntari sense que la persona interessada procedís a efectuar el pagament, l'IMH va iniciar la via de constreyniment i li va intentar notificar la provisió de constreyniment juntament amb una carta de pagament a una adreça postal diferent (al carrer (...) de (...)) i, a més, en la carta de pagament constava una altra adreça postal (al carrer (...) de Blanes). Aquestes dues adreces s'haurien obtingut de la

seva pròpia base de dades, en la què hi constaven, segons ha manifestat l'IMH, com a domicilis fiscals per altres vehicles de la persona aquí denunciant.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució, que s'analitzen en conjunt atesa la identitat del seu contingut.

Així en les al·legacions a l'acord d'iniciació l'IMH defensava, en síntesis, que el fet denunciat s'havia produït en el marc d'un procediment recaptatori que es regula per la normativa tributària i que, d'acord amb l'article 110.2 LGT, la notificació de la provisió de constrenyiment es podia practicar en qualsevol domicili "*adecuado a tal fin*". Sobre la base d'aquest precepte legal, va optar per dur a terme la notificació de la provisió de constrenyiment en un dels domicilis que constava a la seva pròpia base de dades des de l'any 2007, obviant el domicili que constava a la DGT en relació al vehicle sancionat i que era l'utilitzat per l'administració que havia tramitat el procediment sancionador previ a la via de constrenyiment. En l'escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, reitera les anteriors al·legacions i afegeix que *'En el present cas ha quedat constatat que l'interessat va tenir coneixement del contingut del document que ha originat la present denúncia (provisió de constrenyiment), tal i com es pot comprovar del contingut del vostre expedient (ACPD), per la qual cosa la notificació tindria total validesa i eficàcia'*.

Doncs bé, les al·legacions presentades en fase de proposta, no permeten desvirtuar els fets imputats per motius ja exposats per la instructora de l'expedient al moment de rebatre les al·legacions a l'acord d'iniciació. En aquest sentit, i pel que fa a la invocada aplicació de l'article 110.2 LGT, cal reiterar que tot i que el fet denunciat es produïu en el marc d'un procediment en via de constrenyiment al qual, d'acord amb l'article 110.2 del Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, és d'aplicació la normativa tributària; aquesta provisió no comporta, al moment de la pràctica de les notificacions, obviar la normativa reguladora del procediment del qual deriva la provisió de constrenyiment en qüestió, que en aquest cas cal recordar no es correspon amb la recaptació d'un tribut, sinó que està relacionat amb una sanció de trànsit, ni tampoc desconèixer els principis i les obligacions que la normativa sobre protecció de dades imposa a tots responsables i encarregats de tractament de dades personals.

Així l'article 90 LSV preveu que *"Las Administraciones con competencias sancionadoras en materia de tráfico notificarán las denuncias que no se entreguen en el acto y las demás notificaciones a que dé lugar el procedimiento sancionador en la Dirección Electrónica Vial (DEV). En el caso de que el denunciado no la tuviese, la notificación se efectuará en el domicilio que expresamente hubiese indicado para el procedimiento, y en su defecto, en el domicilio que figure en los registros del organismo autónomo Jefatura Central de Tráfico. (...)"*.

Al seu torn, i d'acord amb el previst a l'article 5.1.d) de l'RGPD, les dades personals seran *“exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptaran todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan («exactitud»)*”, el que obliga a utilitzar les dades exactes, en el sentit de correctes, per a la finalitat que s'utilitzen, i sense que sigui sobrer afegir que, tal i com s'assenyalava a la proposta, el dret a la protecció dades personals és un dret fonamental, i la normativa que el regula té, per pròpia definició, caràcter transversal, de manera que l'aplicació de tota norma, s'ha d'interpretar sempre a la llum de les garanties i principis consagrats per la normativa que regula aquell dret.

Dit això, i malgrat en la base de dades de la DGT constava un domicili a efectes de notificació en procediments sancionadors relacionats amb el vehicle objecte de sanció, l'IMH va notificar la provisió de constrenyiment en una altra adreça diferent, segons ha manifestat, perquè durant l'any 2007, es va practicar una notificació en dit domicili amb resultat positiu per una altra sanció i vehicle, i va tractar també una tercera adreça, la qual va fer constar en el document de pagament adjunt a la provisió, adduint que aquesta constava a la seva base de dades des de l'any 1997 per un altre vehicle.

D'acord amb l'exposat anteriorment, cal concloure que el tractament d'aquelles dues adreces que consten a la seva base de dades per altres vehicles en relació a actuacions dels anys 2007 i 1997, va vulnerar el principi d'exactitud de les dades personals, atès que no es corresponien amb l'adreça que consta com a domicili relacionat amb el vehicle ara sancionat en els registres de la DGT conforme a la previsió de l'article 90 LVS i que, de fet, es on es va adreçar la primera notificació del procediment sancionador.

Per últim, pel que fa a l'al·legació que l'interessat va tenir coneixement del contingut de la provisió de constrenyiment, cal puntualitzar que, independentment que la notificació d'aquella tingués, o no, validesa i eficàcia administrativa, pel que aquí interessa, ha quedat constatat que el tractament de l'adreça postal del carrer (...) de (...) (en el que es va intentar practicar dita notificació), no va respectar el principi d'exactitud, i així es reflexa també en la resolució de 4/10/2021 (antecedent 4t), de la Regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Interior i Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona, quan declara que la notificació es va practicar en una adreça errònia.

3. En relació amb el fet descrit a l'apartat de fets provats, relatiu al principi d'exactitud, cal acudir a l'article 5.1.d) de l'RGPD, que preveu que les dades personals seran *“exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptaran todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan («exactitud»)*”.

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, que es considera constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a) de l'RGPD, que tipifica la vulneració de *“a) los principios básicos para el tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9”*, entre els quals hi ha el principi d'exactitud.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a) de l'LOPDGDD, en la forma següent:

“b) El tratamiento de datos personales vulnerando los principios y garantías establecidos en el artículo 5 del Reglamento (UE) 2016/679.”

4. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'art. 77.1 LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

"(...) ha de dictar una resolució que les sancioni amb una amonestació. La resolució ha d'establir així mateix les mesures que escaigui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès.

La resolució s'ha de notificar al responsable o encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau."

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010, determina el següent:

"2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. (...)".

En el present cas, atès que es tracta d'un fet puntual i consumat, es considera innecessari proposar l'adopció de mesures correctores.

Per tot això, resolc:

1. Amonestar l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

2. Notificar aquesta resolució a l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.

4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,